

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Pastuh Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. xxxxxx, viza de reședință în mun. xxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.01.2017 – 17.02.2017 (prima instanță);
2. 09.03.2017 – 25.04.2017 (instanța de apel);
3. 21.06.2017 – 09.08.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sendința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 februarie 2017, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Pastuh Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Pastuh Ion la data de 24 iulie 2016, aproximativ la orele 16.00-18.00, aflându-se la domiciliu în apartamentul nr. xx, de pe str. xxxxxx, xxxx, mun. xxxx, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, în timpul unui conflict cu tatăl său vitreg Batrîncea Victor, a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului cu un cuțit de bucătărie lovituri în diferite regiuni ale corpului, în rezultat cauzând acestuia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130D/1571 din 27 septembrie 2016, o plagă înțepat-tăiat oarbă a peretelui abdominal anterior, cu penetrare în cavitatea abdominală și lezarea ligamentului gastrocolic, colonului transvers, arterei colice medii, pancreasului, venei mezenterice superioare, venei cave inferioare și rinichiului pe dreapta, provocată

prin introducerea unui obiect înțepător-tăietor cu formă plată cu tăiș și muchie, calificată după criteriul pericolului pentru viață ca vătămare corporală gravă, care a provocat decesul victimei Batrîncea Victor, având legătură cauzală directă cu survenirea decesului ultimului.

Potrivit aceluiași raport de expertiză la decedatul Batrîncea Victor au fost constatate plagă tăiată a brațului pe dreapta, calificată ca vătămare corporală ușoară, produsă prin acțiunea traumatică cu lama unui obiect înțepător-tăietor, care cauzează o dereglare sănătății de scurtă durată și excoriații pe antebrațul din dreapta și pe peretele abdominal anterior, calificate ca vătămare corporală neînsemnată, produse prin acțiunea traumatică cu vârful ascuțit al unui obiect înțepător – tăietor.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Pastuh Ion în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Rîșcani, Colțova-Calestru Natalia, solicitând casarea parțială a sentinței în latura civilă, privind încasarea cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pastuh Ion să fie obligat să achite cheltuielile judiciare în sumă de 5425 lei, în rest sentința să fie menținută.

În argumentarea apelului s-a invocat că:

- în sentința de condamnare prima instanță nu s-a expus referitor la faptul cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, conform art. 384 pct. 14), 395 alin. (5) Cod de procedură penală;

- în procesul urmăririi penale pentru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce aveau importanță probatorie pentru cauza penală au fost efectuate expertizele medico-legale, rezultatele acestora fiind evaluate în raportul nr. 130D/1571 din 01.08.2016, f.d. (43-44), raportul nr. 536 din 01.08.2016 (f.d. 53-54), raportul nr. 537 din 01.08.2016 (f.d. 48-49), raportul nr. 538 din 01.08.2016 (f.d.58-59), raportul nr. 173 din 01.08.2016 (f.d.62-64);

- cheltuielile suportate pentru efectuarea fiecărei expertize sunt expres indicate în aceste rapoarte, constituind în total sumă de 5269 lei. Concomitent, potrivit informației prezentate de către șeful Dispensarului Republican de Narcologie M. Oprea nr. 01-12/152 din 30.01.2017 în urma examinării medicale ale lui Pastuh Ion pentru constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, conform anexei nr. 3 a Catalogului unificat, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1020 din 29.12.2011, au fost suportate cheltuieli în sumă de 156 lei. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat a prezentat informația parvenită de la Dispensarul Republican de Narcologie sub 01-12/152 din 30.01.2017 privind cheltuielile ce vizează examinarea medicală al învinuitului Pastuh Ion în sumă de 156 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Pastuh Ion care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de inculpatul Pastuh Ion, încadrând corect acțiunile acestuia în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel analizând apelul procurorului prin temeiul invocat de acesta în raport cu motivele indicate în apel, a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sentința primei instanțe.

În acest sens, instanța de apel a invocat prevederile art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală, și a indicat că deși procurorul a solicitat încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizelor, cheltuielile nominalizate nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare prevăzute de art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală și nu urmează a fi suportate de inculpat.

La fel, s-a notat că cheltuielile solicitate de procuror sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare ce constituie cheltuieli de expertiză.

Mai mult, instanța de apel a indicat că prima instanță prin încheierea din 17 februarie 2017 (f.d. 181), și-a argumentat soluția cu privire la cheltuielile judiciare, pe care instanța de apel a considerat-o legală și întemeiată.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea acestei decizii în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor de judecată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală „*Cheltuieli judiciare sunt chetuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal*”. Potrivit alin. (3) a aceleiași norme „*Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate*”. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, dar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor de la părțile în proces. Totodată legislatorul a expus suficient

de clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat, motiv din care soluția instanțelor de respingere încasare a acestor cheltuieli este neîntemeiată;

- inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi făcut, adică inculpatul urmează să suporte numai cheltuielile, care sunt în culpă procesuală. Astfel, inculpatul condamnat urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea atacată nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea apelului declarat de procuror, prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor în prezenta cauză penală din contul inculpatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, analizând textul deciziei recurate (f.d. 214-216) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea solicitării părții acuzării de a dispune

încasarea cheltuielilor de expertiză din contul inculpatului în baza prevederilor legale, stipulate în art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal invocă că prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Mai mult, se relevă că potrivit alin. (2) a art. 143 Cod de procedură penală, stipulează expres că: „plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală privind-l pe **Pastuh Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin